

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Bjerring har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerring: Da jeg læste Kommissionens Betænkning om Statens Erhvervsvirksomheder, glædede det mig at se, at man for en Gangs Skyld ikke atter gav sig til at ride paa Personalet, tale om Indskrænkning af Personalets Antal og i det hele taget forsøge at forringe Personalets Løn- og Arbejdsvilkaar. Til min store Sorg begynder nu baade den tidligere Trafikminister, det ærede Medlem Hr. Slesbager, som Ordfører for Venstre og det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, atter at tale om Personale. Det er ikke i Personalets Interesse, at der er flere Tjenestemænd end højst nødvendigt. Jeg vil meget protestere imod, at man vil søge at reducere Personalets Løn- og Arbejdsvilkaar til Fordel for Udbytte af Erhvervsvirksomhederne. Det forekommer mig lige saa prisværdigt at sørge for at faa Indtægterne op som at faa Udgifterne ned, naar det kun skal være Personalet, der skal betale. De Sammenligninger, der er anstillet, halter fuldstændig, for skal man tale om den radikale Trafikministers Administration, maa man huske paa den store Trafik, der netop var i Krigstiden. Jeg har for mig en Indberetning fra Statsbanerne til den radikale Trafikminister, en Henvendelse om at give Personalet et Ekstragratiiale, fordi det har maattet afse Fridage, arbejde langt ud over Rimelighedens Grænser, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere blot nogle enkelte Linier deraf. Der staar deri: „Ikke alene er Personalets Arbejdes Intensitet blevet stærkt forøget, men selve Arbejdet er blevet i høj Grad besværliggjort ved den vanskelige og uregelmæssige Toggang, og ikke mindst for Personalet i Sikkerhedstjenesten har Arbejdet været ganske overordentlig anstrengende“. Jeg tror ikke, jeg behøver at citere mere for at klargøre, hvilket Arbejde der netop i Krigens vanskelige Aar blev gjort af Personalet. Den Trafik, vi har oplevet i de sidste Par Aar, taaler slet ingen Sammenligning med den enorme Trafik paa det Tidspunkt.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Rasmussen: De Tal, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen læste op, gæl-

der for Tiden fra 1921 til 1923, men det var jo under daværende Trafikminister Slesbagers Administration af Statsbanerne. De Tal, vi skulde have frem for at bevise, at den radikale Trafikminister har været særlig ødsel anlagt, skulde være fra den Tid, han sad som Minister, nemlig fra 1913 til 1920. Først naar de kommer frem, er der Mulighed for at drage en virkelig sanddru Sammenligning, og jeg tror, at saa vil det vise sig, at det ærede Medlem Hr. Bjerring har Ret, naar han hævder, at var der nogen Periode, hvor de danske Statsbaners Funktionærer var anspændt, og hvor deres Arbejdsevne maatte udstrækkes til det yderste, saa var det under Krigen.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slesbager: Det forekommer mig, at den Diskussion, man her er ved at komme ind paa, kommer noget bagefter. Det er et Forhold, som er diskuteret meget indgaaende i de senere Aar ved forskellige Lejligheder, og jeg skal for mit Vedkommende ikke gaa ind paa det, men vil blot forvare mig mod det, som blev lagt mig i Munden af det ærede Medlem Hr. Bjerring, at jeg gennem mine Udtalelser vilde tilsigte at forringe Personalets Løn- og Arbejdsvilkaar. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg tror ikke, at nogen for Tiden tænker paa, at Personalet skal have mindre Løn end den, det i Øjeblikket har. Jeg vil gerne slaa fast, at en Udtalelse som den ikke kunde tilsigte en Forringelse af Personalets Løn. Hvad angaar Personalets Arbejdsvilkaar, ønsker jeg selvfølgelig dem saa gode som muligt, men jeg ønsker ogsaa, at der skal udøves et helt igennem godt og effektivt Arbejde for den Løn, der ydes, og at man ikke skal have et større Personale end absolut nødvendigt. Og jeg tror dog i Virkeligheden, at alle fornuftige Folk maa dele den Betragtning, jeg her fremsætter. — Maa jeg tilføje, at jeg finder — og jeg skulde tro, at jeg er i Overensstemmelse med den højtærede Minister ogsaa med Hensyn til dette Forhold —, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ret i sin Bemærkning om, at det gælder om for Statsvirksomhederne ikke at have for stort et fast Personale. Lønningssloven af 1919 førte med sig, at Statsvirksomhederne fik for stort et fast Personale, og derigennem blev det hele Apparat, om jeg saa maa sige, for uhændeligt. Vi skal ikke have større fast Personale end absolut nødvendigt, men et betydeligt løst Per-